Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2493

Vragen van het lid **Marcouch** (PvdA) aan de Minister van Veiligheid en Justitie over *een mishandeling van een lesbisch stel in Groningen* (ingezonden 7 april 2016).

Antwoord van Minister **Van der Steur** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 11 mei 2016).

Vraag 1
Kent u het bericht «Lesbisch stel ernstig mishandeld tijdens uitgaan in Groninger binnenstad»?[1]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2
Deelt u de mening dat het in het bericht genoemde incident afschuwelijk is en dat daar met kracht afstand van moet worden genomen?

Antwoord 2
Ja.

Vraag 3
Heeft de burgemeester van Groningen persoonlijk contact met deze slachtoffers opgenomen? Voert de gemeente specifiek beleid ten aanzien van de persoonlijke omgang met slachtoffers van discriminatoir geweld? Zo ja, waar bestaat dat beleid uit?

Antwoord 3
Dit behoort tot het domein van de burgemeester. Het door u gevraagde beleid is aan de gemeente en het is desgewenst aan de gemeenteraad om hier met het college over van gedachten te wisselen.

[1] http://www.rtvnoord.nl/nieuws/161476/Lesbisch-stel-ernstig-mishandeld-tijdens-uitgaan-in-Groninger-binnenstad

ah-tk-20152016-2493
ISSN 0921 - 7398
's-Gravenhage 2016

Vraag 4
Kent Groningen politiemensen van «Roze in Blauw», die als LHBT'er (Lesbisch, Homo-, Bi-, en Transgender) bij LHTB-gerelateerde incidenten kunnen bemiddelen en ondersteunen bij het doen van een melding of aangifte bij LHBT-gerelateerde incidenten? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4
Ja. Roze in Blauw in de eenheid Noord Nederland speelt een actieve rol in het ondersteunen van operationeel politiewerk, zoals ook blijkt uit de wijze waarop dit incident is afgehandeld. Roze in Blauw heeft naast bemiddelen en ondersteunen ook een belangrijke rol in het versterken van kennis en vakmanschap bij politiemensen. Immers – en dat laat de afhandeling van dit incident zien –, goed politiewerk op dit vlak is niet alleen afhankelijk van medewerkers van Roze in Blauw, maar ook van het feit dat betrokken politiemensen goed weten hoe op te treden bij dit soort gevoelige incidenten.

Vraag 5
Hoeveel Roze in Blauw-teams zijn er inmiddels bij de nationale politie? Zijn die inmiddels in alle politieregio's of grote steden actief? Zo nee, waar niet en waarom niet?

Antwoord 5
Sinds 1 augustus 2015 bestaat het politienetwerk Roze in Blauw Nederland. Dit heeft een sterke impuls gegeven aan de activiteiten van de Roze in Blauw-netwerken in de eenheden; de realisatie van een landelijke dekking. Er is een Roze in Blauw team bij alle elf de eenheden, bij het politiedienstencentrum en de politieacademie.

Vraag 6
Deelt u de mening dat het niet normaal is dat homo's, lesbiennes of biseksuelen hun gedrag in de openbare ruimte moeten aanpassen omdat zij anders moeten vrezen voor discriminatie of geweld? Zo ja, waarom vindt u dat en wat wordt er gedaan om te voorkomen dat deze groepen zich onveilig voelen? Zo nee, waarom deelt u die mening niet?

Antwoord 6
Ja, ik deel de mening dat het niet normaal is als LHBT-ers hun gedrag in de openbare ruimte moeten aanpassen uit vrees voor discriminatie of geweld. In het Nationaal actieplan tegen discriminatie[2] wordt ingegaan op de acties die het kabinet neemt tegen discriminatie vanwege de ingrijpende gevolgen voor individuen en de samenleving als geheel. In bijlage II bij het Nationaal actieplan tegen discriminatie wordt ingegaan op de acties die het kabinet neemt tegen discriminatie van LHBT-ers.

Vraag 7
Deelt u de mening dat het niet normaal is dat personen vanwege hun seksuele gerichtheid op straat worden uitgelachen, nagefloten of uitgescholden en dit ook nog aan de orde van de dag lijkt te zijn? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 7
Ja, ik deel de mening dat het niet normaal is als personen vanwege hun seksuele gerichtheid op straat worden uitgelachen, nagefloten of uitgescholden. Op grond van artikel 1 van de Grondwet is discriminatie, op welke grond dan ook, niet toegestaan.

Vraag 8
Deelt u de mening dat bovengenoemde vormen van seksuele intimidatie onvoldoende strafrechtelijk kunnen worden aangepakt? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

---

[2] Kamerstuk 30 950, nr. 84

Antwoord 8
Nee, deze mening deel ik niet. Veel van wat onder de noemer van «seksuele intimidatie» valt, is al strafbaar. Het Wetboek van Strafrecht kent meerdere artikelen waarin handelingen, die vormen van seksuele intimidatie genoemd kunnen worden, strafbaar worden gesteld; het gaat dan om de uitingsdelicten zoals belediging, laster, smaad etc. Als het gedrag gepaard gaat met handtastelijkheden of geweld kan de zedenwetgeving bescherming bieden.

Vraag 9
Hoeveel meldingen over homodiscriminatie zijn er in 2015 bij het Discriminatie Meldpunt Groningen binnengekomen? Hoeveel aangiftes wegens homodiscriminatie of -geweld zijn er in 2015 bij de politie gedaan?

Antwoord 9
Het Discriminatie Meldpunt Groningen heeft in 2015 19 meldingen op grond van seksuele gerichtheid ontvangen. Van deze meldingen is er in 8 gevallen eveneens aangifte gedaan. Daarnaast zijn er nog 6 meldingen op grond van geslacht geregistreerd, die betrekking hadden op transgenderdiscriminatie. Over de aangiften bij de politie wordt de Tweede Kamer geïnformeerd via de landelijke politierapportage over discriminatiecijfers, die naar verwachting voor de zomer aan de Tweede Kamer zal worden gezonden.

Vraag 10
Geeft het aantal landelijke meldingen of aangiftes wegens homodiscriminatie of -geweld wel een goed beeld van het aantal incidenten dat er werkelijk heeft plaatsgevonden? Zo ja, hoe weet u dat? Zo nee, waarom niet en wat gaat u doen om de meldings- en aangiftebereidheid te vergroten?

Vraag 11
Deelt u de mening dat signalen dat slachtoffers geen melding of aangifte doen omdat men zich niet serieus genomen voelt, zeer ter harte moeten worden genomen? Zo ja, is dit een landelijk probleem? Wat gaat u doen om ervoor te zorgen dat slachtoffers zich wel serieus genomen voelen? Zo nee, waarom deelt u die mening niet?

Antwoord 10 en 11
Nee, het landelijk aantal meldingen geeft geen goed beeld van het werkelijk aantal incidenten. Uit onderzoek naar ervaren discriminatie door het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP)[3] blijkt dat de meldingsbereidheid laag is, waardoor de conclusie gerechtvaardigd is dat de meldingen slechts het topje van de ijsberg vormen. En vaak komen alleen zeer ernstige of opvallende vormen van discriminatie in de publiciteit.
Signalen dat slachtoffers geen melding of aangifte doen omdat ze zich niet serieus genomen voelen, moeten ter harte worden genomen. Een aangifte van discriminatie dient volgens de Aanwijzing Discriminatie altijd opgenomen te worden. De politie werkt hard aan het verbeteren van het aangifteproces door dat mensen overal, altijd en op verschillende manieren aangifte kunnen doen, door een betere terugkoppeling naar slachtoffers en door een gedegen opleiding en opleidingsniveau van intake- en servicemedewerkers. Bovendien wordt specifiek ten aanzien van discriminatie een nieuw convenant met ketenpartners gesloten en, aanvullend, een hernieuwd reactieprotocol.

In het Nationaal actieplan tegen discriminatie[4] is ingegaan op de inzet vanuit het kabinet om de bewustwording en meldingsbereidheid ten aanzien van discriminatie te versterken. Bovendien is de meerjarige brede voorlichtingscampagne tegen discriminatie in september 2015 van start gegaan met een zogenaamde koepelcampagne «Zet een streep door discriminatie».
Om specifiek de meldingsbereidheid bij de LHBT-groep te vergroten, wordt de eerder gehouden campagne voor het vergroten van de aangifte- en meldingsbereidheid in LHBT-media in 2016 door het Ministerie van Veiligheid en Justitie voortgezet.

[3] SCP, «Ervaren discriminatie in Nederland», 24 januari 2014.
[4] Kamerstuk 30 950, nr. 84